

Marijin List

SPOMIN NA SEDEMSTOLETNICO BLAŽENE
SMRTI I PRIŠTETJA K SVETNIKOM
SV. ANTONA PADOVANSKOGA,
VELIKOGA MARIJINOGA ČASTILCA NAŠEGA
MILOGA PRIPROŠNIKA I VELIKOGA LÜBI-
TELA VSEH SIROMAKOV I ZATIRANIH.

Vrednik i izdajalec:

Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črenšovcih, Slovenska Krajina.

MARIJIN LIST

Pobožen mesečni list. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglasenja verske istine od Marijinoga nevtopenoga poprijetja 1. 1904. dec. 8., gda je to list kak prvi pobožen slovenski list Slovincem Slovenske Krajine do rok dani.

Vrejšje i izdava ga z dovolenjom višje cerkvene oblasti

KLEKL JOŽEF, vp. plebanoš v Črensovcih, Slovenska Krajina, Jugoslavija.

I. Cena v Jugoslaviji na skupni naslov, če najmenje pet komadov hodi na eden naslov: na mesec eden dinar, ali 12 dinarov na leto. Z tov naročninov je z ednim poštnina za kalendar Srca Jezušovoga tudi plačana. Za to naročnino dobi vsaki naročnik mesečno na lepom papiri 20 stranski Marijin List, na konci leta pa veliki kalendar Srca Jezušovoga i knjižico „Priprava na srečno smrt“ brezplačno i poštnine prosto.

Cena na posamezni naslov, če na eden naslov hodi menje kak pet komadov, je 15 Din na leto. Za to ceno dobi naročnik poleg mesečnoga Marijinoga Lista ešče kalendar Srca Jezušovoga i knjižico „Priprava na srečno smrt“ brezplačno i poštnine prosto na konci leta.

II. Cena v inozemstvu, to je prek mej Jugoslavije je: z Novinami i mesečnim detinskim listom: „Marijkinim Ogručkom“ letno 100 Din. Kalendar Srca Jezušovoga i knjižico „Priprava na srečno smrt“, dobi vsaki naročnik na konci leta brezplačno i poštnine prosto. Če se pa prek mej Jugoslavije samo Marijin List naroči, je cena toga z kalendarom Srca Jezušovoga, „Marijkinim Ogručkom“ i knjižico „Priprava na srečno smrt“ 40 Din na leto poštnine prosto.

Naročnina se mora proti naprej plačevati: doma mesečno, iz inostranstva pa do konca marca vse!

Važno za domače naročnike, šteri majo na skupni naslov naročen Marijin List! Naročniki, ki majo v Jugoslaviji na skupni naslov naročen Marijin List, če si naročijo vsi iz vsej far, ne sumo iz edne, tudi Novine, dobijo vse naše spise: Novine, Marijin List, Marijkin Ogruček, kalendar Srca Jezušovoga i „Priprava na srečno smrt“ za 30 Din. letno, to je na mesec njim pride za plačati samo 2 D. 50 p. Najmenje 5500 bi pa moglo biti takših naročnikov. Marijin List je priloga Novin, kak i Marijkin Ogruček, šteri je priloga M. Lista.

Vredništvo i uprava M. Lista v Črensovcih, Slov. Krajina, Jugoslavija.

D A R I.

Na „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih so darivali v dinaraj stedeči: Nerađ Marija, Črensovc, mož za obteko poslal 50, Kreslin Matilda, šolarica z G. Bistrice 5, Stefan Roidenisch, Francija za pomoč pri deli 48, Dar ministra socialne politike za šker dobrodelne kćunje 2000, arenda g. Bajleca od 15. aprila do 20. maja 500, Madjar Janos, Hotiza, na čast Sv. Antoni v zahvalo za poprijete dare 10, Madjar Janos žena, Hotiza, na čast sv. Antoni prosi za grehov odpusćenje i dobro nakanenje 10, Rajser Stefan, Serancourt, prosi za zdravje 50, Jerebic Marija, Sv. Križ 30, Podberek Frančiška 10, Salamon Jožeta, sv. Križ 10, Petrič Franc, sv. Križ 10, Vrabl Anica, sv. Križ 10, Jureš Marija, sv. Križ 10, Lebar Marija, sv. Križ 10, Hercog Eta, sv. Križ 10, Kohek Matjaš, Sr. Bistrica, v zahvalo za dobljeno zdravje 10, 106. Roža živog. Rož. venca, Odranci 10. N. Trnje, v zahvalo za ozdravljenje 10, Najdeno 2, Tretjered, Sv. Trojica 100, Švab Franjo, Osijek 4, Čiglit Loiza, Bakovci 3, Horvat Marija, Črensovc 5, Szép Janoš, učitelj v D. Lendavi 10, Levašić Katica nabrala v D. Lendavi 68, Gumilar Emilija, Vidonci, prosi za srečen porod 20, N. Beltinci prosi pomoč sv. Antoni v velkojstiski 10, Kavaš Magda, Odranci, na čast sv. Antoni za odvrenenje kaštige 10, Kreslin Martin, G. Bistrica v dober namen i v zahvalo 10, N. Beltinci, v zahvalo M. sv. Tereziki za dobljeno zdravje 5, Žalig Marija, Črensovc, za pokojne starše 5, za pomirjenje Srca Jez. za grehe sveta i. t. d. 4, Žalig Pepa, Črensovc 5 — Oča sirot naj vsem v obilnosti povrne! — Odbor,

XXVIII. Letnik.

Štev. 9.

1932. sept. 8.

700 letnica smrti i prištetja k svetnikom sv. Antona Padovanskoga.

Lani marca 1. so izdali sv. Oča Pij XI. okrožnico na celi svet, v šteroj so naznanili veseli dogodek: sedemstoletni jubilej, ka je sv. Anton Padovanski, veliki čudodelnik vmro i bio prištet po smrti prvo leto med svetnike. Letos oktobra 4. se dokonča ta dvojja 700 letnica. Naj ma naš narod, ki goreče časti sv. Antona, spomin na to lepo slovestnost, smo te Mar. List posvetili jedino časti sv. Antona, ki je bio goreči častilec nebeske matere Marije. Ar je sv. Anton bio redovni sin nebeskoga sv. Frančiška Asiškoga, zato so 700 letnico posebno posvetili tretjeredniki sv. Frančiška i to prav lepo v Črensovcih, gde je tretjiredniška skupščina nastavlena.

Pred godom sv. Antona je bila v Črensovcih tridnevnic. Preč. g. Elekt Hamber od sv. Trojice so predgali vsaki den i tretjerednike spovedavali. Juna 12. je bilo skupno sv. prečiščavanje, gda jih je okoli 700 sprejelo dobrog Jezusa v svoje srce. Spovedavat i predgat so prišli ešče O. Benvenut Hobjan iz Čakovca, bivši g. provincial, zdaj gvardijan v Čakovci, O. Troha Mihal so pa prevzeli glavni govor od sv. Antona v Našem Domi, gde se je njemi na čast vršila prav lepa i genliva akademija, štero so obiskali poleg treh domačih duhovnikov i gospodov iz Čakovca pa Trojice tudi g. Dr. Kelenc Tomaž, ravnoteo Martinišča iz Sobote. Velika dvorana Našega Doma je bila puna i je v največšem veselji vživala krasno akademijo, štere spored niže objavimo.

„Dom sv. Frančiška“ je dao te den vsem delešnjim tretjerednikom brez plačno zajtrk. Dobilo ga je okoli 80 oseb, potem obed do 100 osebam i nazadnje južno deci, ki je nastopila pri akademiji pesmaricam i godbi. Nahranilo se je do 300 ljudi.

Šolarje z šolaricam i Črensovec i Žižkov so nastopili na odri i naprejdali v deklamacijah, prosti govoraj pa po okrožnici sv. Oče življenje sv. Antona, nazadnje so pa venčali podobo svetnikovo. To je bio prizor, ka je geno vsako srce.

Akademija.

Spored akademije ob 700 letnici blažene smrti sv. Antona Padovanskoga.

1) Tamburaški zbor: Marija nebeska kraljica.	8) Pesmi: „Roža“ in „Ob zori zvonček poje“.
2) Pozdravni govor, ki so ga držali preč. g. Čačič Jožef — plebanoš.	9) Življenje sv. Antona in pomen 700 letnice njegove smrti — podali šolarji iz Črensovec in iz Žižkov.
3) Tamburaški zbor: Pozdrav.	10) Pevski zbor: Marijina pesem.
4) Pevski zbor: Pesem od sv. Antona.	11) Razvoj in delo tretjeredniške sklopščine v Črensovcih: Naprejdali g. Klekl Jožef, voditeo 3. reda.
5) Sv. Anton in socijalna pravičnost: predavali preč vlg. Troha Mihael gvardijan v Čakovci. Te krasen govor niže v celoti objavimo.	12) Pesem: Zabučale gore.
6) Tamburški zbor.	13) Venčanje i razsvetljenje podobe sv. Antona Pad.
7) Deklamacije šolaric: Svetnikov vesoljnega sveta: P. Krizostom.	14) Pevski zbor: Povsod Boga.
	15) Tamburaški zbor.

Ob 700 letnici smrti sv. Antona.

(Govor preč. g. Troha Mihala, gvardijana, v Črensovcih 12. juna).

Predragi tretjeredniki! Lani 13. junija je bilo 700 let, kak so deca Padove razglasila po varaši i okroglini: Svetnik je vmro svetnik je vmro! Letos pa 17. maja je preteklo sedmo stoletje, kak so papa Gregor IX. proglasili velkoga padovanskoga čudodelnika Antona za svetnika. Tak hitra svetniška proglasitev se je opirala v prvoj vrsti na nikaj menje kak 50 čudežev, ki so potrjeni i ki so se dogodili na priprošnje sv. Antona včasi po njegovej smrti. I toj čudodelnoj priprošnji trbe pripisati, ka se je njegova slava tak razširila po vsem sveti. Teško bi bilo imenovati svetnika, šteri bi bio med vsemi narodi tak priljubljeni i bi se njemi lüdje vseh stanov s takšim zavüpanjom priporočali, kak padovanskomi sv. Antoni. Pa sv. Antona ne poštujejo samo katoličani, nego ga častijo tüdi drugoverci: pravoslavni, lüterani, mohamedanci i. t. d. Jaz sem v Bosni na svoje oči gledao törške žene pred oltarom sv. Antona i v južnoj Srbiji občüdovao prošecije muslimanov i pravoslavcov, štere so romale k svetomi Antoni v Djakovici. Ljudje so mi pripovিদavali tüdi od čüdežov, štere so sami videli v siromaškoj kapeli v tom törskom varaši. Da, sv. Anton je svetnik celoga sveta!

Ob 700 letnici smrti sv. Antona se vseširom trüdijo, ka bi po njegovom češčenji okrepili versko uradno i družabno življenje i vzgojni fundament, šteri je posebno potreben v dnešnjih žalostnih časaj. Sam sv. Oča Pij XI. nam je v ednom apoštolskom pismi pokazao na sv. Antona i podčrtao vrednoščo češčenja i posnemanja izrednih čednosti tak splošno priljubljenoga čudodelnika. I ka nam pove te veliki mož? Ka nas vči sv. Anton, šteri je živo 700 let pred nami v inačičih prilikaj i s posebnim poslanstvom za njegovo dobo? On nam jako dosta pove.

Vsakši svetnik je mojstersko delo bože lübavi i usmiljenja proti človeškomi rodi. Boža dela so pa vekivečna. Zato nega svetnika, šteri ne bi meo dosta povedati vsakoj dobi i vsakomi

rodi, čeravno njemi je Bog določo šče prav posebno nalogo i poklic za to ali ono dobo, za to ali ono lüdstvo. A so svetniki, šteri so živelu dugo pred nami, pa v razmeraj, štere spominjajo v mnogočem na naše dnešnje razmere i potrebe.

Teški so bili časi, v šterih je živo sv. Anton. Stalne vojne, svaja med knezi i vladari, slabe letine i betegi so spravile

Oltar Srca Jezušovoga v Črensovcih.

Na desni je podoba sv. Antona, štero je 12. juna ob 700 letnici z tak lepim i genlivim nastopom kronala nedužna dečica v Črensovcih v Našem Domi.

siromaško lüdstvo do roba obüpa. Žalostne gospodarske razmere so pripravljale kak najbolje godna tla za razne krive vere. Lüdstvo se je rado oprijemalo zmotnih navukov kak rešilne trave, štera naj pomaga iz stiske i težkoče. Po vsaj Italiji je divjao strasten boj.

Krv je tekla v potokaj, rodilo se je sovraštvo, nered, nasilje i velika gospodarska bednošča. Na jednoj strani so se bojuvali velikaši, bogataši, feudalci, — na drugoj strani pa bedno i popunoma osiromašeno lüdstvo — proletarijat. Med strankami

je vladala takša mrznja i sovraštvo, ka je nišče ne bio varen svojega imetka, pa tudi svojega življenja ne. Ti bratovski boji i verske zmešnjave so napravile nepopisno socijalno-držabno zlo (hūdo, škodo), strašno razdejanje na npravstvenom, verskom i cerkvenom poli. I te zmešnjave, ta propadnjenost i pokvarjenost je tem bole naraščala, ar so bili doktorje sami okuženi. Redovniki so se zapirali v svoje samostane i tam objokavali hūde (slabe) čase. Molili so, se včili i se pred strastmi razburkanoga sveta skrivali. Dostakrat se je tudi med njimi pojavo posvetni dūh, šteri je žalo obubožano lūdstvo pa njim jemao spoštūvanje. — Dūhovniki so bili po većini premalo izobraženi, da bi se mogli ustavljati zmešnjavam, štere so se širile med lūdstvom. Ništerni so bili tudi preveć posvetni zato, ar so se malo brigali za splošno bednoščo. Med tem so narodi, nižiše lūdstvo, dūšno i telesno obubožani i obūpani, čakali na odrešenika.

Za pravo preobrazitev i ozdravljenje človeške družbe i socijalnoga reda je trbelo Božjih mož (lūdi), mož bistre glave, čistoga, svetoga življenja, junaškoga poguma i vztrajnosti, štera se ne boji niednih žrtev. Trbelo je svetnikov, štere Bog v najvećsoj nevoli vsikdar pošila cerkvi na pomoć i s tem dokazūje, ka je ona i edino ona pravi Rešenik človećanstva.

Bog je te lūdi obūdo. To so bili sv. Franćšek Asiški i njegov pomoćnik, naš slavlenec sv. Anton.

Bog njemi je razodeo evangelsko vrastvo za betege časa. Prevzetnim bogatašom i posvetnim veseljakom je razkrivao njūvo dejansko siromaščino i njim dokazovao, da so njūva srca v sredi vživanja i bogastva vseedno nezadovolna, ar penezi ne osrećijo človeka, nego poštenje i čista vest. Siromakom pa je oznanjao, kak najde pobožno srce velko bogastvo v siromaštvi i kelko veselja da bogolūbno življenje, vsem je zvao v spomin navuke o lūbezni do Boga i bližnjega, šteri zamorejo pri vseh nevolaj olajšati naše življenje. Ge je lūbezen, tam je Bog, tam je sreća, tam je mir, tam je vsakše dobro. Mir i dobro, to je franćiskanski pozdrav.

Sv. Anton je bio gvišno najvećši predgar v 13. stoletji. Boža Previdnost ga je pozvala iz samote, ge se je za svoj verski i socijalni apoštolet pripravljao v vućenji, molitvi, v posti i zatajevanji.

Sv. Anton kak predgar.

Legenda pripovidavle, ka si je naš svetnik stalno i predvsem prizadevao, kak bi vnićo krive i brezbožne navuke, šteri so zanašali v cerkveno življenje telko telko razdejanja i gorja. Kak globoki poznavalec sv. pisma i obdarjeni z velkov bistrumnostjov je znao pobijati voditele krivih ver i čūdovito spoznati njihovo umetnost i hūdobne nakane. Prikazati je znao njūjve pogūbne navuke v tak jasnoj lūći, ka ga je lūdstvo v vsej stvaraj razmilo. Teško bi bilo v tistij časoj najti človeka, šteri bi mogeo s takšov priprostjostjov i silov zavraćati. Bože sovražnike i lūdi, kak-je to delao sv. Anton, ki si je zavolo toga zaslūžo nadevek „ne-trūdljivo kladivo krivovercov“. I gospod Bog je blagoslavlao

njegov trüd i plamenečo gorečnost z velikimi čudeži tak, ka se je dosta krivovercov spreobrnilo i podvrglo cerkvenoj pokorščini.

Kak veren sin sv. Frančiška je sv. Anton za svojo obnovitelsko delo prevzeo tudi njegovo miselnost, njegovo mišljenje i njegov način predganja. Bratje naj bodo siromaški, priprosta, tudi njüva reč. Lübezen do Boga i blišnjega naj poživla i dela pot v človeča srca. Kak brat brati, kak mati deci, tak je gučao i predgao sv. Anton i osvajao srca s svojov toplov rečjov. Pri vsoj bojevitosti proti krivim navukom i njüvim oznanilcom je pa sv. Anton vseedno ohrano tisto lübezno obnašanje i potrpežljivost, štera šče po zgledi sv. Pavla vse pridobiti za Kristuša.

Sv. Anton kak socijalni — družabni apoštol.

Trinajstomi stoletji, šteroga je melo poželenje mesa i oči pa napuha življenja v popuni oblasti, je oznanjao asiški siromak sv. Frančišek i njegovi bratje veselo poročilo oslobojenja. Z svojim zgledom i navukom je vneto gučao, ka je prava sreča ne v veličini toga sveta, ne v bogastvi, ne v sili i bogatih palačaj, pa tudi ne vživanji počutnih naslad (sladkosti.)

Asiški siromak je pa tudi neposredno vplivao na zboušanje družabnih razmer. Borio se je proti kapitalizmu v tistom časi, šteri je jako mantrao delovni stan i ga vezao v süženjske verige. Brano je siromake pred oderühi i izkoriščevalci i kak protest proti mogočnjakom toga sveta je dao svojim bratom ime menši bratje — minores — ka je v tistom časi pomenilo ravno isto kak proletarci.

Sv. Anton je bil zvest navukom svojega serafinskoga očo i se je zato postavio na stran siromakov i zatiranih. On je v vsem posnemaio sv. Frančiška, zato ga zovejo preporoditelja 13. stoletja i modernoga svetnika. Značajnost i zvišenost toga pokreta je ta, ka je želeo na novo zbüditi evangelski düh: düh lübezni do Boga i blišnjega, düh zatajevanja i ponižnosti, düh siromaštva i potrpežljivosti.

Zato morejo siromaki svojo siromaščino veselo prenašati, ar siromaštvo ne je sramota, liki čednost. Po čednost si je Jezuš kak svoj del na zemli zvolo i včio: Blaženi siromaki v dühi, ar je njüvo nebeško kraljestvo. Siromakom so odprta nebesa našerci, bogatim pa je žmetno priti v nebeško kraljestvo, kak znamo iz sv. pisma. Sv. Anton je siromaško i priprosto lüdstvo včio, ka nesme bogate sovražiti, za njüvim bogastvom želeti ali ga z silov zahtevati, ar je vse to minljivo i za zveličanje nevarno. Ali morejo pa tudi bogati znati, ka jim je to ka majo, dao Bog. Zato so dužni siromakom pomagati, potrebne podpirati, ar so vsi lüdje — bogati i siromaki — bratje med seov, bratje Jezuš Kristuša i vednaka deca nebeškoga kraljestva. Vsi so pozvani, da v bratovskoj lübezni med seov živijo, eden drugoga spoštüjejo i eden drugomi breme težav i nadlog nosijo i tak izpunijo Kristušovo postavio.

Tak je — vidite predragi — veliki sv. Anton v dühi sv. Evangelija i Frančiškovij navukov rešavaio socijalno — družabno pitanje svojega časa.

I ta doba 13. stoletja je v marsičem podobna našim razmeram, četudi mislim, ka so dnešnji časi šče žalostnejši, šče hujši. Četudi človek ne gleda dnes na svet skoz črne očale, vseedno vidi podobo razdejanja na verskom, družabnom i npravstvenem poli. Moralno i materijalno stanje celoga sveta je obūpno. Velka večina modernoga človeštva je zašla na krive poti. Vse ide nekam v prepad, v katastrofo. Bože zapovedi se več nikaj ne poštujejo. Ravno s tem pa je človeška narava izgubila svoj ugled i podlago. Moderni svet je dnes daleč od Boga. Ne vodi ga več svetlost sv. vere, krščanskoga poštenja i lūbezni, nego osebni profit (dobiček), sebičnost, poželivost za penezi i vživanjem. Šče več! Kak strašni nalezlivi beteg se širita po sveti odpor poti Bogi i odpad od Boga. Odkrit boj vodi proti Bogi znano strašno brezboštvo na Ruskem, Španskem, v Mehiki i. t. d. Nositeli toga brezboštva i boljševizma pa vdirajo tudi v druge države i še se celo pri nas pojavljajo lūdje, šteri sejajo mržnjo proti Bogi i njegovim zakonom. Brezbožno pojmovanje življenja, ki ga vučeni lūdje zovejo materializem, zameťavle vse razodete resnice, rūši vsako ustanovo cerkve, razširja navuk, šteri ne pozna ne Boga, ne neumrle dūše, ne nūca ne Boga, ne vere, ne molitve ne sakramentov. Ali se pa tudi te teške i strašne posledice lejko ne kažejo vsepovsod: svetovna stiska, nemir med narodi, svaja v družinah, glad i pomanjkanje. Na ednom kraji je zlato skrito v zakladnicah pa vseedno bankrotirajo ne samo mali posestniki, nego tudi svetovni bankirji, milijarderji, celo države. Tatvine, samomori ubojstva, atentati so na dnevnom redi. Revolucije zdaj tū, zdaj tam. Svet na nikši način nemre priti do mira. Tista sveta domovinska lūbezen se je izpremenila v grd nesmileni nacijonalizem, v malikovalsko narodnjaštvo, ki je zavrglo križ Kristušov, oskrunilo krščansko lūbezen. I tak dale. Što bi mogeo preštet i vse to, ka dnes tišči narod kak mora. Liki to so samo posvetne posledice, štere vidimo. Ka pa večne, šterih ne vidimo i štere nam morejo biti najbolje pri srci: Pogūblenje dūš. Človek se zgrozi, da čūje i šte, ka se vse po sveti godi, i ka sam vidi. Ali je ge pomoč, ali je nega nindri?

O, da! Zavūpajmo! Pregovor pravi: Da je najveķša sila, je roka Boža najbolje mila. Poslūšajmo Gospoda, šteri pravi po preroki: Mene, stūdenec žive vode so razpūstili i so si izkopali stūdenice, stūdenice razrūšene, šteri ne drūijo vode. Zato zove prorok Jeremiaš: Jeružalem, Jeružalem, povrni se nazaj k Gospodi, svojemi Bogi. Zato nazaj k Kristuši, nazaj k Evangeliji, šteroga je tak uspešno predgao sv. Anton pokvarjenim 13. stoletja. I ravno te svetnik, čūdodelnik sv. Anton nam ob priliki 700 letnice svoje blažene smrti guči, kak je nam siromaškim i bednim lūdem blūzi naš nebeški oča, kak on skrbi, da bi zdigno i ozdravo človeka, šteri je spadno med razbojnike. Zato je dobri Bog tudi za dnešnjo dobo dao sv. Antoni posebno nalogo, posebno misijo. Posnemajmo ga v njegovom apoštolskom deli, bojmo v tom deli njegovi posnemalci i pomočniki. Ka je teda naša dužnost?

Predragi! Pri vsaj izprijenosti sveta je šče vseedno dosta dobrih kristjanov ne samo po krstnoj knigi, nego tudi po svojem življenji i prepričanji. Vi vsi ste takši i vi vsi se morete zavedati strašnega razkristjevanja človeške družbe i njenoga drvenja v prepad. Vsi vi i z vami vsi dobri katoličani morajo vstati, prijeti odločno za delo i zastaviti vse svoje moči, da se povoden brezverstva zabura i ustavi i da se svet pa nazaj k Kristuši povrne. Kda divja ogen, morajo biti vsi na nogaj, da ga pogasijo, a ne samo uniformirani gasilci. Vsi se morajo postaviti v reševalno službo. V časi sile, verske mlačnosti mora včiniti vsak nekaj, kelko pač more. Zdaj je na sveti ravno sila verske mlačnosti, sila nevere i brezboštva. Zdaj je na sveti razblodjena nevarnost, da greh i hūdobija preplavita vse, da ogen večnoga pogūbljenja dosegne brezštevila dūš, odrešenij s krvjo sina Božega. — O ka ščete hūjšega! Či smo Kristušovi vojaki, moramo vsi prijeti za orožje Bože, da s svojimi voditelji, dūhovniki branimo i obranimo zastavo krala Kristuša. To veliko domače misijonsko delo nam zapovida tudi lūbezen do bližjega. Sv. Paveo nam razlaga, da kristjan nesme živeti samo za sebi, nego more skrbeti za skupni blagor. S tom mislijov je prepleteno tudi celo življenje i delovanje sv. Antona. Če dnes teliko lūdi vtone v novo poganstvo, se versko izgublja i moralno pada v močvaru, moramo mi vsi, šteri nosimo Kristušovo ime i častimo sv. Antona biti oznanjevalci sv. vere i življenja po veri.

Ali kak bomo to svojo nalogo i dužnost spunili? Pred vsem z dobrim zgledom. Razlevlimo lūč svetloga zgleda v kmico denešnjih dni! Tak naj sveti vaša lūč pred lūdmi, nam kliče Jezuš, da bodo vidili vaša dobra dela i slavili vašega oču, šteri je v nebesaj. Z lepimi zgledi bomo teda na tihom vstvarjali nova srca, nova mišljenja, nove lūdi.

Druga naša dužnost je molitev. Molimo za sebe, za svoje družine, za svoje sofarnike, za celokūpno sv. Cerkev, za vse lūdi! Sv. Paveo je svoje kristjane vsikdar bodrio za molitev. V molitvi bojte stanovitni, je pisao Kološanom. Bratje, molite za nas, da bi se reč Gospodova proslavlala, je naročao Tesaloničanom. V molitvi lahko sodelūjejo vsi: tudi deca, starčki i betežniki. Molimo teda združeni z Jezušovim srcem za versko obnovev našij domov, naše fare, naše domovine i celoga sveta!

I kak važno nalogo i sv. dužnost majo stariši do svoje dece, gospodari do svoje družine. Kelko je tū potrebno lepoga zgleda, pobožne molitve, čūječe i svarilne besede! Ka je sv. Paveo napisao svojemi vučenci Timoteji, to vala vsakomi oču, vsakoj materi: Rotim te i prosim: oznanūj to reč, prepričūj i opominaj, svari z vsem potrplenjem i včenjom! Zagvūšno, bože kralstvo more priti najprle v hiše i domove, potli bo zajelo tudi vūlice i ceste.

Pa dečki i dekle! Kelko majo oni priložnosti za apoštolsko delo, posebno, če so šče v tretjem redi ali v kakem drugom katoliškom društvi. Pred vsem naj napovejo boj proti kletvam, proti grdomi pijančevanji i pohūjšljivomi govorenji. Njūva naloga tudi naj bo širiti dober tisk, lepa čitva, časopisov kak so

vaše „Novine, Marijin list, za tretji red Cvetje i hrvaški Glasnik sv. Franje. Blagoslovljen tak tisk, ki je vodnik k luči, ne vodnik v kmico, šteri lübi resnico, sovraži pa zmoto i laž, šteri zida na skalo vere i Cerkve, ne pa na pesik dvoma i brezverstva. V vsako hišo teda kak največ dobrij listov i knjig, pa vö iz hiše vse, ka je nasprotnoga ali pa tüdi brezbarvnoga za vero i nravnost. Če so sovražniki Cerkve pazlivi i čüječi i gučijo, njeni prijateli ne smejo spati i mučati.

V denešnjih časih splošne bede i pomanjkanja je posebno velkoga pomena tak zvana karitativna akcija. To so dela smilenja i krščanske lübezni. Sam Zveličar pravi: Po tom bodo vsi spoznali, ka ste moji vučenci, če te meli med sebov lübezen. Z delom smilenja i lübezni bomo uspešno širili bože kralestvo. Vse puno je siromakov, sirot, betežnikov, starij lüdi, šteri brez pomoči drügij nemrejo živeti. Jezere rok se vzdigavle i prosi krüha v tom časi stiske i brezposelnosti! Vse puno je dece, šteri v svojoj zapuščenosti nemajo drügoga zatočišča, nego previdnost božo i našo smilenje. Pomagajmo vsak po svojih močej, lajšajmo gorje, da tüdi mi ednok smilenje dosežemo.

Poslušajmo Jezušov glas: Pridite blagoslovljeni mojega oče, primite kralestvo! Zakaj, lačen sam bio i ste mi dali jesti, nagi sem bio i ste me oblekli. Ka ste včinoli šteromi izmed tej mojih najmenših bratov, ste meni včinoli.

Predragi poslušalci! Prvo i najdražje, ka v fari mamö je hiša Boža i Bog v njoj. Farna cerkev je gledalo farnikov. Lepota hiše Bože je mera, barometer verskoga življenja v fari. Vaša cerkev je velka, prostorna i lepa. Gledajte, da bote tüdi zanaprej z vso skrbjo skrbeli za to Bože prebivališče. Bojte v tom pogledi velikodušni i vsikdar pri roki svojim düšnim pastirom. Znajte, ka je čast i ponos, veselje i zasluženje darüvati Bogi za njegov sveti hram. Seveda pa moremo sv. Cerkev lübiti v prvoj vrsti tak, ka radi zahajamo v njo k službi Boži i k vsem lepim pobožnostim, štere se v njoj vršijo Bogi v slavo a nam v zveličanje. Z dobrim zgledom i z lepov rečjov nagučavlite mlačne, naj se zavedajo svoje krščanske dužnosti i naj hodijo v cerkev. Posebno vi stariši i gospodarji, skrbite, da do vaša deca i hlapci pa dekle redno hodili ob Gospodovij dnevaj ne samo k svetöj meši, nego tüdi k večernicam. Zbirajte se radi i punoštevilno k skupnim molitvam, k shodom. Bojte prepričani, ka se iz Cerkve izlejlve Boži blagoslov na vaše domove, na vaše gospodarstvo in na celo vašo faro. Nikdar ne dopustite, da se nedele i svetke, gospodove dneve, omadežüje i skruni z kakšimi zabavami, plesom, pijančevanjem, pretepi, ar bi bilo to celöj fari na sramoto i drüгим faram v pohüjšanje.

Skrbite nadale, da bodo tüdi vaše domače hiše resnično krščanske. Čisto i sveto naj bo zakonsko življenje. Može i žene vaša čast zahtevle, da se včasi odpravi iz vaše fare vsako pohüjšanje. Gojite po vašij domaj skupno družinsko molitev sv. rožnega venca, molitev, zajtra, večer, pred jelom po jeli i angeo gospodov. Ne sramüjte se nikdar i nindri javno pokazati, ka ste kristjani po svojem prepričanju, mišljenji i delovanji.

Posvetite se vsi presvetomi Jezušovomi srci! Ge se dosta moli, tam je tudi dosta božega blagoslova.

Predragi poslušalci! Mislim, da sem s tem vzel nekaj primerov i navukov iz življenja sv. Antona. Mislim, da bomo našega slavlence najlepše počastili, ako bomo po njegovom zgledu i čednostij obnovili i okrepili v sebi i okoli sebe pravo krščansko življenje! On je svetnik, čudodelec i ljublenec celoga sveta i vseh stanov. Na zemli je živo samo 36 let. V tom kratkom časi je včino za čast Božo i blagor človeštva telko, da ga svet občuduje, časti i poveličavle že 700 let. Milijoni i milijoni se njemi den na den priporačajo v svojih najrazličnejših stiskah i zadevah. I on vseširok pomaga. Šče dnes dela čudeže, četudi jih ne vidimo. Što izmed nas šče ne občuto pomoč sv. Antona! Čudovito je zavüpanje v toga svetnika! V kakših zadevaj se ljudje obračajo na sv. Antona se posebno vidi iz pesmi, iz rezponzorija, šteroga je svetniki na čast zložo že sv. Bonaventura I, 1225. I ta pesem se šče dnes spevle po celom krščanskem sveti i se glasi:

Viditi želiš li čüdo
smrt, bolezen z zmoto vred
šatan, gobe in vse hüdo
gre, da zgine vsaka sled.

Morja strašna moč prežene
z rok verige razdrobi,
ud zgübljen reči zgübljene
mladi stari spet dobi.

In nevarnosti zbežijo
zginja tudi revščina
uslišani naj govorijo
pričaj mesto Padova.

Za koj vse se more sv. Anton skrbeti! Kakšne vse prošnje more sprejemati! Ništerne svetnike častimo i jih v pomoč zovemo v toj ali onoj zadevi. Sv. Anton more priskočiti v pomoč v vsakoj nevoli. Nebo njemi je dalo šče posebno nalogo, da skrbi za sirmake, da bo njüv varih i patron. On zvesti navukom svojega serafinskoga oče sv. Frančiška se je vsigdar bojeval proti socijalnoj krivičnosti i krutomi kapitalizmu. Brano je sirmake pred oderühi, šteri so nesmileno süvali svoje žrtve v voze, če neso več mogle zadostiti njüvim želan po prevelkij obrestih. Legenda pravi o sv. Antoni: Captivitate pressis libertatem donabat. t. j. Jetnikom je odpirao voze. Njegov nastop proti gnjilim družabnim razmeram je bio večkrat jako nevaren. Njegovi poslušalci so trepetali za njim, da je z ostrov rečjov bičüvao napake vladajočih oblasti. Njegova reč je bila sicer ostra proti zablodam, a sočütna proti bolečinam. Zato so njemi bili bogati stanovi prizaneslivi i mnogi so se pobošali. Što zna, kelko skuz je otrlo, kelko breme olajšalo to prizadevanje sv. Antona, šteri je na te način pripravlao tlo prevažnoj socijalnoj

ustanovi ljudskij hranilnic i posojilnic takozvanih „Monti di Rieta“, ki so važna frančiškanska ustanova za obrambo siromakov pred izkoriščanjem bogatašov.

Kak velka tolažba za nas, predragi, ko mamó v denešnjih stiskah tak mogočnoga patrona sv. Antona! Častimo ga, zovimo ga na pomoč.

Po želi sv. oče Leona XIII. naj bi češčenje sv. Antona lajšalo bedo vsem siromakom, vse one pa, šteri majo svetno premoženje naj bi to češčenje nagibalo k obilnejšoj dobrotelnosti, ka bi si z svetnimi zakladi pridobili nebeške dare.

700 — letnica blažene smrti sv. Antona, naj na novo pozivi njegovo češčenje po vsem katoliškom sveti! Njegovi častilci bodo deležni novih milosti i dobrot. Odlikujmo se šče posebi mi Slovenci v češčenji sv. Antona! On je vršo svoje čudovito poslanstvo v našoj neposrednoj bližini, saj ga je poslušao Trst i Gorica, ge je ustanovo cerkev i samostan. V češčenji sv. Antona moremo biti vsem v zgled še posebno mi frančiškovi sini, deca, ar je sv. Anton naš, serafinski brat, naš ponos i posebni naš patron. Posnemajmo ga vsi, njemi priporočajmo se v vseh našij zadevaj. V njegovom življenji i delovanji najdejo pomoč vsi, šteri hodijo siromaški, prezirani i trpeči skozi skuzno dolino. Zato trdno vúpamo, da nas bo uslišao, da molimo i prosimo:

„Sv. Anton, čudodelni svetnik!
Dušam v nebesa si varen vodnik!
Žalostnim srcom preblag tolažnih!
Tolaži še nas in nam bodi ob strani,
da Bogu vstanemo zvesti in vdani.“

7 dečkov si pogučavle od sv. Antona.

1. Prijatelje, zakaj smo pa mi pravzaprav zdaj tú vkúp prišli? Ka pomeni ta slavnostna dvorana? Ka pomeni ta krasno ovenčana podoba sv. Antona?

2. Dnes obhajamo 700 letnico smrti sv. Antona Padovanskoga.

3. Pa se obhaja pri vsakom pokojnom, da mine po smrti 400 let, njemi na čast takša proslava? Jaz šče kaj takšega ne sam doživo, pa bi vendar mogeo, ar je vsako leto komi 700 let, kak je mro?!

4. Ne obhaja se 700 letnica drügomi, kak samo svetnikom. Samo srečno smrt je vredno obhajati i se je spominati.

5. Pa je razloček med srečnov i nesrečnov smrtjov? Ve pa vendar vsakoga vednako zakopajo i vsakši vednako sprhne v zemli. Zakoj se potem nešternih bole spominamo kak drüghih?

6. Vsak toti vednako vmre v tom pogledi, da izdihne dūšo, liki ne je pa vednako življenje vsakoga po smrti!

7. Ali je življenje tüdi po smrti? Ve če že ednok vmerjemo, te smo mrtvi i več ne živemo!

1. Smo mrtvi na teli. Dūša pa naprej živi i večno živi. Če je smrt bila srečna, živi večno v blaženstvi, če je pa smrt bila nesrečna, večno živi v pogüblenji i v trpljenji.

2. Sv. Anton je zato vmro srečne smrti, ar kda je vmro, ne samo, da je ne meo ništernoga greha na duši, nego z njim so šla nešteta njegova dobra dela, štera so njemi včasi odprla nebesa.

3. Kakša so pa bila ta dela?

4. Bio je čisti mladenec, pobožen redovnik, smileni do svojege trpečega bližnjega. Bog ga je tak rad meo, da je prišeo sam Jezušček k njemi, da je smeo dete Jezušeka varvati.

5. Pa je to tüdi kakše dobro delo, da je ribam predgao?

**Sveti Anton, ne spozabi se
z nas v naših velikih
nevolaj!**

6. Jako dobro delo. Zakojkoli je ribam predgao? Ar so ga ne šteli varašanci iz Riminija poslušati. Šo je teda k morji i ribam gučao o dobrom Bogi, šteroga so trdokorni grešniki zapustili. Pa ribice so po božem velkom čüdeži glavice iz vode porinole i zvesto poslušale gorečoga predgara. Da so to varašanci iz Riminija vidili, so se genola njihova srca i spokorili so se. Ribe so jih osramotile i k Bogi nazaj pripelale.

Rešenje duš pa je najbouse i najsvetejše delo na sveti

7. ali je sv. Anton samo te grešnike povrno k Bogi? To bi ne bilo jako velko delo.

1. Jezuš, večna istina, je pravo, če samo edno dušo rešimo, smo vekše dobro delo včinoli, kak je vreden celi svet.

2. Liki sv. Anton je ne povrno samo te grešnike. Hodo je po širnih pokrajinah, gde so ga jezери poslušali i so se na njegove reči ganjeni očistili grehov pa začnoli novo Bogi dopadljivo življenje. Hodo je celo po slovenskoj zemli okoli Gorice.

3. Vej drugi so tudi predgali, zakaj pa za temi ne so šli grešniki, da bi se povračali? Zakaj ravno za sv. Antonom?

4. Zato ar je on bil pun Kristušovoga dūha, puno lūbezni do Boga i bližnjega; neizmerno je lūbo, kak Boži Sin, tudi on najbolje zapuščene siromake i siromaško dečico. Zato je blagoslavljal dober Pastir v tak velkoj meri njegovo delovanje.

5. Zdaj razmim, zakaj je bila njegova smrt tak srečna. Vmro je kak Jezuš nedužno iz lūbezni do Boga i svojega bližnjega.

6. Prav si povedao. Ta lūbezen je bila tudi močna. Ne se je zbojao nikoga, kda je trbelo siromakom pravico deliti. Zato je javno povedao pri pokopi nekšega skopoga, trdosrčnoga bogataša, da njemi nikaj ne pomaga slovesni pokop, njegovo srce je pri njegovom kinči, ne pa v lesenoj trūgi. I gledajte, kda so odprli trūgo, so najšli telo brezi srca to je bilo pri zakladi. Ne se je toti zbojao bogatoga oblastnika, nego bojao se je samo Boga razžaliti. Zato je zagovarjao siromake i pomagat vsem zatiranim.

7. Takša smrt je pa zaistino mogla biti blažena.

Vsi: Blažena je bila
 v nebo ga vodila
 I nas v nebo pripela
 lūbav čistoga srca.

Pesem,

štero so deca (ob priliki 700 letnice sv. Antona Padovanskoga) deklamirala, je sledeče vsebine:

Duga doba — sedemsto let — je minola od časa, kda si se popaščo v boži raj, Sv. Anton Padovanski. Liki vseedno se mi vidiš dnes, kak sprotolešni cvet, šteroga je sunce ravno zdaj v življenje pozvalo. Tvoje oči so kak lilije bele, Tvoj dečinski obraz obkroža nebeska zarja, kda te mali Jezušek boža.

K tebi smo priromali, da ti potožimo svoje nevole. Zaistino, mali Jezušek, šteroga ti v rokaj držiš, nas posluhne.

Sv. Anton, okrepi in vtrdi našo vero: reši našo lilijo čistosti, štera je v nevarnosti, vūžgi našo lūbezen za njo.

Sv. Oča pišejo za Antonov jubilej.

Na velke slovesnosti te se pripravljali za proslavo Sv. Antona. Dobro i hvaležno delo je to. Vej pri takšoj slovesnosti se nešterni vžgejo za vekšo pobožnost i se navdūšijo za bole goreče delo za zveličanje nemrtnih dūš.

Pri vsoj toj velkoj i zvūnešnjoj slovesnosti pa nesmimo pozabiti na nekaj drugoga, najtmre na svojo notrašnjo-dūševno preroditev. To je glavni cio takše proslave, da mammo mi kakši dūšni hasek od toga. Jako slabo bi počastili svetnika, če bi njemi mi napravili samo velke zvūnešnje slovesnosti, — a na svoj dūšni napredek bi pozabili.

Kak pa se naj mi ob takših prilikaj preporodimo i se splazimo edno stopnjo bliže popolnosti? Najbouse nam za to služi svetnikov vzgled. Po vzgledi se največ navčimo. Ne je pa zadosta, da si preštemo mi samo svetnikovo življenje, nego moremo tüdi premišlavati njegove jakosti i jih nasledüvati. Posebno moramo obrniti velko pažnjo na svetnikovo lübezen do Boga i bližnjega, ar brez lübezni vera nikaj nemre včiniti.

Poglednimo si zdaj nakraci glavne svetnikove jakosti, štero so ga najbolje dičile.

Sv. Anton je bio sin bogatih starišov i obetala se njemi je lepa bodočnost, ar je bio glavni dedič očinoga bogastva. Liki zapüsto je očino imanje i se odpovedao vživanji zemelskih dobrot z namenom, da se reši reči, štere bi branile njegovoj düši iti po poti popolnosti. S tem si je začno plesti venec za nebesa.

Nadvse občüdovanja vredna je njegova angelska čistost. Pa ne mislimo, da je to dosegno brez boja i premagovanja. Sam pravi: Občüto sam vso moč poželenja düše i naših čütil, štera so ostanek poprijetoga greha. Zgodovina nam sporoča, da se je kak mladenec tožo nad bridkim zakonom v svojih kotrigah, ki se vsikdar trdovratno protivijo zakonom düše. Liki z vsöv močjov i volov se njemi je posrečilo, da je potro i pomiro neredna i grešna nagnjenja pokvarjene nature i občüvao lelijo čistosti.

V posebnoj meri ga je dičila kršćanska ponižnost, ki je fundament vseh drugih jakosti i brezi štere se ne moremo podati na pot popolnosti. Čiravno so ga vsi občüdovali i sam najveksi predstojnik frančiskanskoga reda ga je imenüvao za püšpeka, li se je meo za brezkorisnoga slugo. Ne je iskao visikih i častnih mest, nego je naprej prebivao v blaženoj samoti. Pa nesmimo misliti, da je bio ponižen zavolo toga, ar je bio plašljivoga značaja. Nasprotno, njegovo življenje je bilo puno junaštva. Naj vam to pokaže naslednja prilika. Kda je krvoločni knez Ecelin neznosno tlačo i stiskao varaš Padovo i druge varaše, je sv. Anton odložno stopo pred njega i zahteva v imeni pravičnosti i lübezni naj popravi i zbouša svoje ravnanje i življenje. Tak vidimo, da se ne zbojao najbolje krvoločnoga i velkoga svetskoga kneza, čiravno se je meo bojati, da ga knez zato jako kaštiga.

Kak bi postala naša zemla brez sunca pusta i vničena, tak postane naša düša brez molitve oropana sunca milosti, zato v njej nemre rasti i vgajati vera pa lübezen, nemre se dvignoti k visikim vzorom svetosti. Naš svetnik je celo svoje življenje spunavao Gospodovo naročilo. Vsikdar trbe moliti i nikdar henjati, posebno pa, kda se njemi je približavala smrt. Da bi ležej spunavao to Gospodovo povelje i bio kem već časa združén z Bogom v vročoj molitvi, si je na konci svojega žitka zvolio mirni i tihi log za svoje prebivališče, kde je meo hižičko napravleno na ednom drevi.

Najlepši biser njegove svetosti je bila apoštolska gorečnost. Že v prvih letaj svojega življenja v kloštri, je pokazao svojo apoštolsko zvanje, kda se je pun koprnenja po apoštolstvi i mučeništvi podao v Afriko, gde bi lahko s svojim delom i s prelitov

krvjav širo kralstvo Jezusa Kristuša. Liki ne se je dolgo veselilo svojimi apostolskomi deli med pogani i drugoverci v Afriki, ar ga je bateg prisilo, da se je morao vrnoti v Italijo. Bog ga je se pozvao, da se je tū borio proti krivovercom albigezom i patarinom, šteri so v tistoj dobi šтели vseširrom pogasiti v srcoj vernikov luč prave vere. Tū je bilo glavno njegovo delo z rečjov i z vzgledom. Telko uspeha je meo, da so ga zvali „nož krivovercov“.

K tomi jasnomi žari svetosti, kak je bio sv. Anton, se naj vsakši obrne z občūdovanjom i si naj prizadeva vrediti svoje življenje po vzgledi, šteroga je nam pokazao sv. Anton. Posebno se potrūdimo, da ga bomo nasledüvali v apoštolskoj gorečnosti, da bo naše življenje povsedi vredno pravoga katoličana. Naša dela naj bodo takša, da nas ne bi bilo sram pred sv. Antonom. V cerkvi i zvüni cerkvi pokažimo v djanji i v rečaj, da Kristušovo kralstvo sega tūdi do nas. Razširjavlimo bože kralstvo na zemli, kak je to sv. Anton delao. To pa najlaže dosego z lübeznostjov do našega bližnjega. Naj se včijo pri njem mladenci i mladenke, da občuvajo svojo lilijo čistosti, naj zdignejo svojo čista i pobožna srca k tomi najplemenitejšomi vzori. Včijo se naj pri njem oni, šterih vera vsehavle, da ne obvüpajo v stiskah i v pomenkanji i da bodo vsikdar i neprestano goreli v evangelskom navdúsenji. Prav posebno pa vala za mlačne i za vse one, da se naj včijo od sv. Antona, šteri ne poznajo Kristušovega dūha pri svojem djanji. Naj jih sv. Anton pripala nazaj v svetlost sv. evangelija!

Iz poročila g. Klekl Jožefa od razvoja 3. reda v Črensovcih.

Tretjered je 1. 1911. aug. 15. nastavljen v Črensovcih. Pooblastilo za ustanovitev je dobo od preč. g. provinciala Fabiani Placida v Ljubljani g. Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih. Tretjired si je zvolo za patrona Presv. Srce Jezušovo. Pri tom oltari se zato vrši sprejem v tretji red i zaoblüba. Vstanovno listino podpisala kak svedoka gg. Vugrinčič Boldizar, pleb. i Fontányi Peter, vučiteo, oba v Črensovcih. Tretjired se je vstanovo za: črensovsko, törjansko faro i za Slovence dolnjelendavske fare. Dozdaj je bilo sprejetih 832 kotrig, dekeo 212, dečkov 17, moškov 83, žensek 550. Med temi 1 dūhovnik, 1 vučitelica, 14 obrtnikov, i 816 od poledelcov. Izstopilo je iz tretjega reda 4 kotrige, izbrisanih 25, vmrlo 183, v samostan stopilo 8; živočih kotrig ma tak 612 tretjeredniška sküpsčina v Črensovcih.

Dūh kotrig je pravi. Prava pobožnost je doma v tretjem redi. Misijoni i drüge pobožnosti, ki so se vršile v Črensovcih, so v velikoj meri ali večkrat celo izključno sad gorečnosti tretjerednikov. Ob 700 letnici smrti sv. Frančiška si je pa tretjired naložo eden zvišeni namen: postaviti za sirote Slov. Krajine hišo „Dom sv. Frančiška“. To delo ide lepo naprej, odbor ma že okoli 205 jezero dinarov gotovčine i 25 oralov šum. Tretjerednikicele Slov. Krajina morejo še nabrati do 200 jezero di-

narov. Gda to bo, se začne zidanje. Dobre duše, ki neso v tretjered, tudi rade podpirajo to potrebno delo krščanske ljubezni. Vsaki tretjerednik v Slov. Krajini se je obvezao i se naprosi, da se obveže, ka nabere 100 Din. na Dom sv. Frančiška. Gda tretjeredniki spunijo svojo to obvezo, se začne zidava. Tretjerednikov v Slov. Krajini je okoli 200, zato če vsaki nabere 100 Din. bo zahtevana šuma vküp.

Gda je glad priklonkao na dveri naših siromakov, je naš odbor razdelo do dvajseti jezero dinarov podpore nad nje i je rešo smrti glada. Delio je siromakom tudi obleko. Zdaj pa nameni stalno kühnjo odpreti za nje v Soboti v prvoj vrsti.

Na hasek celoj kat. Matericerkvi, posebno njenim dühovnikom pa je precvelo v našem tretjem redi drevo, ki diši po celom sveti. *Stoštirideset i eden kötrig* polaga leto za letom oblübo čistosti za vse potrebe kat. Materecerkvi, predvsem za njene dühovnike. Proste, skromne duše, dekle, dovce i nekaj moškoga spola se je darüvala v tej pokvarjenih časaj za Jezušove zadeve i že 20 let podpira njegove najsvetejše namene s svojov pobožnostjov, ki jo venča lepa čistoča. Na sodnji den se odkrije lepota teh düš. Zastimao bo svet, keliko dobroga so včinole te zavržene proste duše. Zdaj, pa svet ne sme znati za nje, da če bi znao i bi je hvalo, bi se posüšo cvet njihove jakosti Srci božemi na žalost.

Koronanje i razsvetljenje podobe sv. Antona.

Pri podobi sv. Antona se zberejo deklice i dečkeci, šteri so nastopili. Deklice držijo vence nad glavov svetnika, dečki pa v roki po eden šopek.

Deklice: Ze sedemsto let vživa blaženost, štera nema meje,

Dečkeci: in vživao jo bo vekomaj sv. Anton Padovanski.

Deklice: Že sedemsto let je pri Jezuš i gleda ga iz oči v oči.

Dečkeci: In večne čase ga bo gledao sv. Anton Padovanski.

Deklice: Že sedemsto let nikaj ne trpi.

Dečkeci: Pa tudi nikdar več ne bo trpo sv. Anton Padovanski.

Deklice: Že sedemsto let je koronan kak krao v nebeškom kralestvi.

Dečkeci: Pa njegovomi kralestvi ne bo konca, nikdar ne spadne korona z glave sv. Antoni Padovanskomi.

Deklice: Je čisti i ponižen bio, lübo je Jezuš i Marijo sv. Anton Padovanski.

Dečkeci: Zato sta ga tak zvišala in z večnov slavov koronala.

(Venec i šopke položijo pred i na podobo, roke sklenejo i sküпно pravijo):

Zato je tüd' mi kronamo

Ti rožice poklanjamo

I ž njimi srčno prosimo

Za teboj vsi da kadimo!

(Podoba se razsveti, vsi glasno pravijo):

Sveti Anton, pros i Ti za nas

Zdaj ino vsaki čas!

Molitev k sv. Antonu.

Sv. Anton — najbouši poznavateo i zdravnik svoje dobe — izprosi nam milost pri Bogi, da tudi mi spoznamo skeleče rane dnešnega časa i najdemo za nje zdravila v svetom evangeliji. Ti, ki si bio kladivo brezvercov, nam pomagaj, da bomo tudi mi branili svojo pravo vero proti brezverskim bolševikom. Bole, kak kda prle, smo potrebni tvoje pomoči, da nam rešiš našo potaplajočo ladjo male vere. Dobro znaš, kak slaba je naša vera i kak hitro zdvojimo, kda trbe kakšo žrtev za Jezusa Kristuša i njegovo sveto cerkev doprinesiti.

Najbole te pa prsimo, da nam pomagaš te, kda sejajo Kristušovi nasprotniki seme brezverskih navukov. Razsvetli nam naše oči, da bomo vidili i spoznali svojega dušnoga neprijatelja. Ti si znao iztrgati orožje iz rok krivovercov. Isto izprosi pri Bogi tudi nam. Naše izgublene brate v Rusiji iztrgaj iz območja hüdoga duha. V Tebe so uprte naše oči, posebno od tebe čakamo pomoči v našem boji. Edino s tvojov pomočjov vupamo v imeni Našega Gospoda Jezusa Kristuša zmagati.

Sv. Anton izprosi nam milosti pri Bogi i omehčaj srca bogatašov do siromakov!

Na znanje naročnikom!

Zadnji frtao leta se je priklono. Naročnina mora biti od vsej plačana. Oprosimo širitele, da vso **naročnino izročijo** v Soboti, ali pa v Črensovcih, ali jo pa po čeki pošlejo do **konca septembra**. Imena vseh naročnikov naj pošlejo širitelje v Sobotu na upravo Mar. Lista i pri vsakom zabeležijo, koliko je plačao naročnine. **Tečas Marijinoga Lista za oktober i kalendara ne moremo štampati, dokeč se ne plača vsa naročnina.** — Vredništvo Marijinoga Lista.
